

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKA
ZAGREB
Frankopanska

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	18.2.2019. 10:47:47
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.
034-07/18-01/47	-04
Urudžbeni broj:	Pril. Vrij.
437-19-3	spis 0

vni broj: UsII-117/18-7

d2219650

UIME REPUBLIKE HRVATSKIE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Slavice Marić-Okičić, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa opunomočenica protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Sutivan koju zastupaju omnomomočenici odvjetnici Zajedničkog odvjetničkog ureda,

radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 9. siječnja 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanjem rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/39, urbroj: 376-10-18-25 od 8. veljače 2018. godine.

II. Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika utvrđeno je da je Hrvatski Telekom d.d. Zagreb infrastrukturni operator za električku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na k.č. označenim pod točkama a. i b. sve k.o. Sutivan, a koje su u vlasništvo Općine Sutivan (točka I. izreke rješenja). Električku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu iz točke I. čine trase kabelske kanalizacije koja zauzima površinu 10115,65 m² trase električkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih električkih komunikacijskih vodova koji zauzimaju površinu od 6440,17 m² (točka II. izreke rješenja). Utvrđuje se visina naknade za pravo puta za nekretnine iz točke I. koju je Hrvatski Telekom d.d. obvezan plaćati Općini Sutivan u iznosu od 116,474,55 kn godišnje, počevši od 29. siječnja 2016. godine. Za razdoblje od podnošenja zahtjeva za koje je već plaćena naknada temeljem ranijeg poništenog rješenja HAKOM-a naknadu je potrebno umanjiti za iznos kojeg je Hrvatski Telekom d.d. već platio Općini Sutivan.

Protiv rješenja tuženika tužitelj Hrvatski Telekom d.d. podnio je tužbu iz svih zakonom propisanih razloga. U tužbi opisuje tijek upravnog postupka po zahtjevu Općine Sutivan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za električku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u dalnjem tekstu: EKI), a koji zahtjev je Općina podnijela kao vlasnik ili korisnik nekretnine na kojoj je izgrađena EKI. Tužitelj prigovara da

nije pravilno primijenjen Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrđi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“ 65/17., u dalnjem tekstu: Pravilnik/17.), jer isti nije bio na snazi u vrijeme pokretanja upravnog postupka 2016. godine, već je stupio na snagu 30. rujna 2017. godine. Stoga smatra da je došlo do retroaktivne primjene materijalnih propisa, što nije u skladu s Ustavom o čemu je mišljenje dao i Ustavni sud Republike Hrvatske, kao i Europski sud za ljudska prava u predmetu Kozlica protiv Hrvatske, gdje je navedeno da se načelno postupovna pravila na postupke u tijeku primjenjuju trenutačno danom donošenja. Također prigovara da nije bilo osnova da se Općini Sutivan prizna pravo na naknadu za pravo puta i za nerazvrstane ceste, budući da se na istim može zasnovati isključivo pravo služnosti ili pravo građenja. Pri tomu se poziva na ranije odredbe Zakona o cestama ("Narodne novine" 84/11.). U postupku nije nedvojbeno utvrđeno da bi općina bila vlasnik označenih nekretnina cijelo vrijeme trajanja postupka za koje vrijeme je Općini priznata naknada. Ukoliko sud i prihvati obvezu plaćanja naknade prema Pravilniku/17 od podnošenja zahtjeva ukazuju da zahtjev nije bio uredan, te se stoga naknada mogla o tom osnovu odrediti tek po donošenju urednog zahtjeva uz uvjet da se općina aktivno legitimira kao vlasnik. Prije podnošenja zahtjeva općine sve aktivnosti su bile usmjereni na sklapanje ugovora o osnivanju prava služnosti između općine i tužitelja, a ne na izdavanje potvrde o pravu puta, pa se stoga najranije od 11. studenog 2016., može smatrati da je podnesen uredan zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta. Predlaže stoga da sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporeno rješenje tuženika.

Sukladno članku 32. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- u dalnjem u tekstu: ZUS) tuženik i Općina Sutivan pozvani su da dostave odgovor na tužbu.

U odgovoru na tužbu tuženik u bitnom navodi da je neosnovano pozivanje tužitelja na žalbene razloge koje nije potkrijepio valjanim dokazima i činjenicama. Tuženik je na pravilan način primijenio Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrđi i naknadi za pravo puta (Pravilnik/17), jer je istim izrijekom propisano da će se započeti postupci dovršiti po odredbama tog Pravilnika. Ne radi se o retroaktivnoj primjeni Pravilnika, jer je u tijeku upravni postupak koji nije okončan odlukom tuženika. Rješenje tuženika ispravno je donijeto temeljem odredbe članka 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" 73/80., 91/11., 133/12., 80/13., 171/14., 72/17., - u dalnjem tekstu: ZEK). Poziva se na stajalište Visokog upravnog suda Republike Hrvatske izraženo u presudi poslovni broj: UsII-8/17 gdje je sud ukazao da je potrebno neprijeporno utvrditi pravo vlasništva na nerazvrstanoj cesti i drugim nekretninama, kako bi se isključile bilo kakve dvojbe o stjecanju prava vlasništva. U upravnom postupku je tako i postupljeno, te je iz dostavljenih podataka o identificiranim nekretninama i elaborata stvarnog stanja izrađenog od strane tužitelja, a na kojima se nalazi EKI tužitelja, tuženik izrijekom osporenog rješenja nedvojbeno utvrdio tužitelja kao infrastrukturnog operatora na taksativno navedenim katastarskim česticama i utvrdio visinu naknade za pravo puta, sukladno zakonskim ovlastima iz ZEK-a i Pravilnika/17. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, sukladno članku 57. ZUS-a.

Zainteresirana osoba po opunomoćeniku odvjetnicima u Zajedničkom odvjetničkom uredu podnijela je očitovanje na tužbu u kojem navodi da je tužba tužitelja neosnovana i neutemeljena. Općina Sutivan je dana 29. siječnja 2016. godine, podnijela zahtjev za pokretanje postupka utvrđivanja infrastrukturnog operatora koji ima telekomunikacijsku infrastrukturu na nekretninama u vlasništvu općine. Točno je da je općina prvotno pregovarala sa tužiteljem oko utvrđivanja visine naknade, ali nije postignut nikakav dogovor, jer je tužitelj mijenjao uvjete, zbog čega je Općina Sutivan iskoristila

zakonsku ovlast i podnijela zahtjev i nadopunu zahtjeva HAKOM-u. Predlaže da Sud tužbu odbije uz naknadu troškova postupka.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje tuženika doneseno je temeljem ovlasti iz članka 28. stavak 6. ZEK-a, kojim je propisano da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred Agencijom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za električku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavak 1. ZEK-a, te utvrditi količinu i vrstu takve infrastrukture i visinu naknade za pravo puta.

Prema članku 27. stavak 1. ZEK-a, operatori javnih komunikacijskih mreža imaju prava infrastrukturnog operatora na cijelom području Republike Hrvatske, što obuhvaća gradnju, održavanje, razvoj i korištenje električke komunikacijske mreže i električke komunikacijske infrastrukture na općem dobru na nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske i jedinica lokalne, područne (regionalne) samouprave, te na nekretninama u vlasništvu drugih pravnih i fizičkih osoba u skladu s tim zakonom i posebnim propisima.

Iz podataka spisa i provedenog upravnog postupka proizlazi da je tuženik dana 29. siječnja 2016. godine, zaprimio zahtjev Općine Sutivan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za EKI koja je izgrađena na području Općine Sutivan i određivanje naknade za pravo puta. Nakon provedenog upravnog postupka, u kojem su se sve stranke izjasnile o relevantnim činjenicama te stavile prigovore koje su smatrali opravdanim, tuženik je donio osporeno rješenje ocijenivši da je Općina Sutivan svoje navode potkrijepila dokazima da je vlasnik označenih nekretnina i da je osnovan zahtjev općine za utvrđivanje Hrvatskog Telekoma kao infrastrukturnog operatora i utvrdi mu obveza i visina naknade za pravo puta za nekretnine označene u izreci rješenja pod točkom I. počevši od podnošenja zahtjeva 29. siječnja 2016. godine, a za razdoblje od podnošenja zahtjeva za koje je plaćana naknada nakon prvotnog rješenja HAKOM-a naknadu je potrebno umanjiti za plaćeni iznos Općini Sutivan.

Sud je izrazio u većem broju odluka stajalište koje proizlazi iz odredbe članka 9. stavka 2. Pravilnika/17, a prema kojoj odredbi visina naknade za pravo puta utvrdit će se za vrijeme od podnošenja zahtjeva i u započetim postupcima, koji će se dovršiti sukladno Pravilniku/17.

Iz podataka spisa i dokumentacije koja istom prileži proizlazi da je tuženik u upravnom postupku po zahtjevu Općine Sutivan prikupio sve relevantne podatke na temelju kojih je na neprijeporan način utvrdio osnovanost zahtjeva Općine Sutivan, da kao vlasnik nekretnine traži utvrđivanje infrastrukturnog operatora i utvrđivanje visine naknade za pravo puta, što je osporenim rješenjem i učinjeno.

Sud ocjenjuje neosnovanim prigovore u tužbi koji se odnose na retroaktivnost primjene i pozivanje na odluke Ustavnog suda i Europskog suda za ljudska prava, jer se navedena stajališta na koje se pozivaju, ne mogu poistovjetiti sa Pravilnikom o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta od 30. rujna 2017. godine. Pravilnik je donijet sukladno članku 12. stavak 1. točke 1. ZEK-a od strane Agencije, kao propis za provedbu ZEK-a i poslova koji su u nadležnosti Agencije, u skladu sa odredbama ZEK-a. Stoga se ne radi o postupovnom materijalnom propisu, već o propisu kojima se pobliže uređuju prava vlasnika nekretnine ili upravitelja općeg dobra, da od Agencije traži utvrđivanje infrastrukturnog operatora za EKI izgrađen na općem dobru ili nekretnini u vlasništvu, te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Odluke donijete u nadležnosti Agencije su upravni akti sukladno odredbi članka 18. stavak 2. ZEK-a, koji propisuje da protiv odluka i drugih upravnih akata Agencije nije dozvoljeno izjaviti žalbu, već se može pokrenuti upravni spor, pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske. Dakle, kako se radi o upravnom aktu,

primjenjuje se Zakon o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 96/17.) i sukladno članku 3. tog Zakona, pojedina pitanja upravnog postupka mogu se zakonom urediti drugačije, ako je to nužno za postupanje u pojedinim upravnim područjima, te ako to nije protivno temeljnim odredbama i svrsi ovog Zakona.

Polazeći od mjerodavne odredbe članka 28. stavak 6. ZEK-a, koja ovlašćuje vlasnika nekretnine, odnosno upravitelja općeg dobra na podnošenja zahtjeva radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta koju je infrastrukturni operator dužan plaćati, u ovom upravnom postupku na pravilan način je utvrđeno činjenično stanje i pravilno primijenjeno materijalno pravo, kada je rješenjem tuženika utvrđen tužitelj Hrvatski Telekom d.d. kao infrastrukturni operator za EKI, te je obvezan na plaćanje Općini Sutivan naknade za pravo puta, počevši od 29. siječnja 2016. godine.

U odnosu na zahtjev za naknadom troškova zainteresirane Općine Sutivan ukazuje se da ista nije učinila iste specificiranim, navela iznos i nije jasno određeno o kakvim troškovima se radi, te sud stoga nije imao osnova za ocjenjivanje opravdanosti troškova.

Slijedom navedenog, trebalo je temeljem članka 57. stavak 1. ZUS-a odlučiti kao u točki I izreke. Točka II. izreke temelji se na članku 14. stavak 8. ZEK-a.

U Zagrebu 9. siječnja 2019.

Predsjednica vijeća
Slavica Marić-Okičić, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik

Tanja Nemčić

